

สรุปผล อภิปรายผลการวิจัย และ ข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย 3 ประการคือ ประการที่ 1 เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นที่จัดเรียงลำดับด้วยเทคนิคการจัดเรียงลำดับทั้ง 5 วิธี คือการจัดอันดับ (ranking) การประมาณค่าตามสเกล (rating by scales) การเรียงบัตรรายการ (card sort) การให้น้ำหนักคะแนนรายคู่ (paired-weighting procedure) และมาตราประมาณขนาด (magnitude estimation scaling) ประการที่ 2 เพื่อศึกษาความสอดคล้องของผลการจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นทั้ง 5 วิธี และประการที่ 3 เพื่อเปรียบเทียบคุณภาพของวิธีการจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นทั้ง 5 วิธี โดยพิจารณาจาก ความเที่ยง (reliability) ความตรง (validity) และความไว (sensitivity) ในการจัดเรียงลำดับ

การประเมินความต้องการจำเป็นดำเนินการตามขั้นตอนของการประเมินความต้องการจำเป็น โดยเริ่มจากการสำรวจความต้องการจำเป็นด้วยแบบสอบถามปลายเปิด นำไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มประชากรคือนักเรียนพยาบาลศาสตร์บัณฑิต ชั้นปีที่ 2-4 วิทยาลัยพยาบาลกองทัพเรือ จำนวน 179 คน หลังจากนั้นนำมาวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการจำเป็น ได้ความต้องการจำเป็น 20 ชื่อนำความต้องการจำเป็นที่มีความสำคัญจำนวน 14 อันดับแรก (กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 10 เห็นด้วยว่าเป็นความต้องการจำเป็น) ไปสร้างเป็นแบบจัดเรียงลำดับความต้องการจำเป็นแล้วนำไปให้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 29 คน จำนวน 1 กลุ่มจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น 5 วิธี ได้แก่ การจัดอันดับ (ranking) การประมาณค่าตามสเกล (rating by scales) การเรียงบัตรรายการ (card sort) การให้น้ำหนักคะแนนรายคู่ (paired-weighting procedure) และมาตราประมาณขนาด (magnitude estimation scaling) จากนั้นวิเคราะห์การจัดเรียงลำดับทั้ง 5 เทคนิคแล้วนำผลการจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นแต่ละวิธีมาหาความสอดคล้องของผลการจัดเรียงลำดับ โดยพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์คอนคอร์แดนซ์ของเคนดอลล์ (Kendall' s concordance coefficient) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สเปียร์แมน (Spearman' s rank correlation coefficient) ต่อจากนั้นทำแบบสอบถามสำรวจความพึงพอใจเกี่ยวกับการจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นทั้ง 5 เทคนิควิธี

การตรวจสอบคุณภาพของเทคนิคในการจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นแบ่งเป็น 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 การตรวจสอบความเที่ยง โดยการนำแบบจัดเรียงลำดับ

ความต้องการจำเป็น 5 ชนิด ไปให้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 5 กลุ่ม กลุ่มละ 30 คน จัดเรียงลำดับความต้องการจำเป็น หลังจากนั้นเว้นระยะไว้ 2 สัปดาห์ แล้วนำแบบจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นชุดเดิมกลับไปให้กลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดิมจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นด้วยเทคนิคเดิม นำผลการจัดเรียงลำดับทั้ง 2 ครั้งมาหาความสอดคล้องในการจัดเรียงลำดับ โดยพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์แมน ตอนที่ 2 การตรวจสอบความตรง โดยการเปรียบเทียบผลการจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นที่ได้มาจากการจัดเรียงลำดับทั้ง 5 เทคนิควิธีกับผลการจัดเรียงลำดับความต้องการจำเป็นที่ได้จากกระบวนการกลุ่มสมมติ (Nominal Group Technique) ซึ่งใช้เป็นเกณฑ์ในการจัดเรียงลำดับ โดยพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์แมน ตอนที่ 3 การตรวจสอบความไว โดยการนำข้อรายการที่ไม่ใช่ความต้องการจำเป็นหรือข้อรายการที่เป็นความต้องการจำเป็นที่มีความสำคัญน้อยและข้อรายการเดิมผสมกัน สร้างเป็นแบบจัดเรียงลำดับความต้องการจำเป็นทั้ง 5 ชนิดชุดใหม่ แล้วนำไปให้กลุ่มตัวอย่าง 5 กลุ่ม กลุ่มละ 30 คน จัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นด้วยเทคนิคทั้ง 5 เทคนิค นำผลการจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นมาเปรียบเทียบกับผลการจัดเรียงลำดับความต้องการจำเป็นที่ได้มาจากการกระบวนการกลุ่มสมมติ

สรุปผลการวิจัย

1. การศึกษาความสอดคล้องของผลการจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นทั้ง 5 เทคนิควิธี

จากการศึกษาความสอดคล้องของผลการจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น สรุปได้ว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์แมนมีค่าอยู่ระหว่าง 0.7703-0.9132 และค่าสัมประสิทธิ์คอนคอร์แดนซ์ของเคนดอลล์มีค่า 0.8709 แสดงว่าแต่ละเทคนิคสอดคล้องกันสูง การให้คะแนนน้ำหนักรายคู่ (PWP) และมาตรฐานขนาด (MES) มีความสอดคล้องกันมากที่สุดมีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ 0.9132 การจัดอันดับ (ranking) และการให้น้ำหนักคะแนนรายคู่ (PWP) มีความสอดคล้องกันน้อยที่สุด ค่าความสัมพันธ์เท่ากับ 0.7703 และเมื่อทดสอบค่าความมีนัยสำคัญทางสถิติ พบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. การศึกษาคุณภาพของผลการจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น

คุณภาพของเทคนิคการจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสรุปได้ดังนี้

- 1) ความเที่ยงของเทคนิคการจัดเรียงความสำคัญของความต้องการจำเป็น

ผลการวิจัยพบว่าเทคนิคการจัดเรียงลำดับความต้องการจำเป็นชนิดกำหนดจากเครื่องมือการประเมินความต้องการจำเป็นที่มีการตอบสนองเดี่ยว ให้ผลการจัดเรียงลำดับที่สอดคล้องกัน 2 ครั้งโดยมีค่าความเที่ยงอยู่ระหว่าง 0.7868-0.9692 เทคนิคที่ให้ผลการจัดเรียงลำดับความต้องการจำเป็นสอดคล้องมากที่สุดในการจัดเรียงลำดับ 2 ครั้ง คือการให้น้ำหนักคะแนนรายคู่ (PWP) มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.9692 และเทคนิคที่มีความสอดคล้องน้อยที่สุด คือเทคนิคการจัดอันดับ (ranking) มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.7867 และยังพบว่าความเที่ยงในการจัดเรียงลำดับความต้องการจำเป็นอยู่ในระดับสูง (0.80 ขึ้นไป) 4 เทคนิควิธี มีเพียงเทคนิควิธีเดียวที่มีค่าความเที่ยงอยู่ในระดับปานกลาง (0.30 - 0.79) คือ การจัดอันดับ (ranking)

2) ความตรงในการจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น

เทคนิคการจัดเรียงลำดับความต้องการจำเป็นทั้ง 5 วิธีให้ผลสอดคล้องกับการจัดเรียงลำดับด้วยกระบวนการกลุ่มสมมติมีค่าความสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.6044-0.7396 เทคนิควิธีที่มีความสอดคล้องระหว่างผลการจัดเรียงลำดับความสำคัญที่ได้มาจากกระบวนการกลุ่มสมมติซึ่งใช้เป็นเกณฑ์ในการจัดเรียงลำดับ และผลการจัดอันดับด้วยเทคนิคการจัดอันดับทั้ง 5 เทคนิควิธีมากที่สุดคือการจัดอันดับ (ranking) มีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ 0.7396 และเทคนิคที่มีความตรงในการจัดเรียงลำดับความต้องการจำเป็นน้อยที่สุดคือ การให้น้ำหนักคะแนนรายคู่ (PWP) มีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ 0.6044 และยังพบว่าความตรงของผลการจัดเรียงลำดับความต้องการจำเป็นอยู่ในระดับปานกลาง (0.30 - 0.70) ทั้งสิ้น

3) ความไวในการจัดเรียงลำดับความต้องการจำเป็น

เทคนิคการจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นที่สามารถจัดเรียงลำดับโดยไม่นำข้อรายการที่ไม่ใช่ความต้องการจำเป็นหรือเป็นความต้องการจำเป็นที่มีความสำคัญน้อยไปจัดเรียงลำดับเป็นความต้องการจำเป็นที่มีความสำคัญมาก เทคนิคที่มีความไวมากที่สุด คือการให้น้ำหนักคะแนนรายคู่ (PWP) และพบว่ามาตรฐานขนาด (MES) มีความไว น้อยที่สุด

นอกจากนี้จากการสำรวจความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างต่อการจัดเรียงลำดับความต้องการจำเป็นด้วยเทคนิคต่างๆ พบว่ากลุ่มตัวอย่างพึงพอใจการจัดเรียงด้วยบัตรรายการ (card sort) มากที่สุดร้อยละ 31.01 และพึงพอใจเทคนิคมาตรฐานขนาด (MES) น้อยที่สุด ร้อยละ 10.34

4) เทคนิคที่มีความเหมาะสมในการนำไปใช้มากที่สุดคือ การเรียงบัตรรายการ (card sort) โดยพิจารณาความตรงในการจัดเรียงลำดับความต้องการจำเป็นเป็นหลัก

อภิปรายผลการวิจัย

เมื่อพิจารณาผลที่ได้จากการสำรวจความต้องการจำเป็นด้วยแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับปัญหาในการนิเทศการฝึกปฏิบัติการพยาบาล ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าเป็นความต้องการจำเป็นตามการรับรู้ (perceived needs) พบว่ามีความต้องการจำเป็น 6 ด้านได้แก่ ด้านความรู้ในการฝึกปฏิบัติการพยาบาล ด้านทักษะการฝึกปฏิบัติการพยาบาล ด้านรายละเอียดของหอผู้ป่วย ด้านสัมพันธภาพ ด้านการประเมินผล และด้านเวลาในการฝึกปฏิบัติการพยาบาล ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของอารีวรรณ กลั่นกลิ่น (2528) พบว่าปัญหาในการนิเทศการฝึกปฏิบัติการพยาบาล คือการที่นักศึกษาไม่สามารถนำความรู้มาประยุกต์ในการปฏิบัติได้ เวลาในการฝึกปฏิบัติสั้นเกินไป อาจารย์และนักศึกษาขาดสัมพันธภาพที่ดี เครื่องมือและเครื่องใช้บนสถานที่ฝึกปฏิบัติงานไม่เพียงพอ และขาดความยุติธรรมในการประเมินผล อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของกมลรัตน์ เويبสิริสุข (2534) พบว่าปัญหาในการนิเทศการฝึกปฏิบัติการพยาบาล คือนักศึกษาไม่สามารถนำทฤษฎีที่เรียนมาประยุกต์ใช้ได้ ระยะเวลาในการฝึกปฏิบัติสั้นเกินไป อาจารย์ไม่สร้างสัมพันธภาพกับนิสิต และนักศึกษาไม่แม่นยำในทฤษฎี ดังนั้นจึงควรมีการปรับปรุงการนิเทศการฝึกปฏิบัติการพยาบาล เพราะการฝึกปฏิบัติการพยาบาลจะมีคุณภาพและประสบความสำเร็จเพียงใดนั้นย่อมขึ้นกับการนิเทศการพยาบาลเป็นสำคัญ (จินตนา ยูนิพันธ์, 2527)

เมื่อพิจารณาผลการวิจัยพบว่าลำดับความต้องการจำเป็นแต่ละคู่ระหว่างทุกเทคนิควิธีสอดคล้องกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะทุกเทคนิคมีหลักการพื้นฐานในการจัดเรียงลำดับที่คล้ายคลึงกัน จึงทำให้มีความสอดคล้องกัน

จากผลการวิจัยพบว่าแต่ละเทคนิควิธีมีจุดเด่นและจุดด้อยแตกต่างกัน ถ้าพิจารณาค่าความเที่ยงพบว่าทุกเทคนิควิธีมีความเที่ยงในการจัดเรียงลำดับความสำคัญอยู่ในระดับสูง การให้น้ำหนักคะแนนรายคู่ (PWP) มีความเที่ยงสูงที่สุดทั้งนี้ อาจจะเป็นเนื่องจากเทคนิคการให้น้ำหนักคะแนนรายคู่ (PWP) เป็นการเปรียบเทียบความสำคัญที่ละคู่จนครบทุกคู่ ซึ่งทำให้ผู้ให้ข้อมูลมีการไตร่ตรองอย่างรอบคอบก่อนตัดสินใจ (Witkin, 1984) ดังนั้นเมื่อมีการทำซ้ำอีกครั้งหนึ่งผลที่ได้จึงใกล้เคียงกับของเดิมมากกว่าเทคนิคอื่น ๆ และพบว่าความเที่ยงในการจัดอันดับ (ranking) มีค่าน้อยที่สุดอาจเป็นเพราะว่าการจัดอันดับ (ranking) เป็นการเปรียบเทียบความสำคัญทั้งหมดทุกข้อไปพร้อมกันอาจทำให้ผู้ประเมินไม่ตั้งใจขณะจัดเรียงลำดับ เมื่อผ่านไประยะหนึ่งแล้วกลับไปเก็บข้อมูลอีกครั้งผู้ประเมินจึงจัดเรียงลำดับไม่เหมือนเดิม

เมื่อพิจารณาผลการจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นที่ได้มาจากกระบวนการกลุ่มสมมติทั้ง 2 กลุ่ม พบว่าให้ผลการจัดเรียงลำดับเหมือนกันทุกอันดับ ที่เป็นเช่นนี้อาจจะเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมในกระบวนการกลุ่มสมมติบางคนเป็นผู้ที่ผ่านการจัดเรียงลำดับความสำคัญจำเป็นด้วยเทคนิคทั้ง 5 เทคนิคมาแล้วจึงอาจจะทำให้ส่งผลต่อการจัดเรียงในกระบวนการกลุ่มสมมติได้ และเมื่อพิจารณาความตรงจะพบว่าเทคนิคการจัดอันดับ (ranking) มีความตรงมากที่สุด อาจจะเป็นเพราะการตรวจสอบความตรงทำได้โดยการเปรียบเทียบกับผลการจัดเรียงที่ได้มาจากกลุ่มสมมติ ซึ่งหลักการในการจัดเรียงลำดับความสำคัญจำเป็นในกลุ่มสมมติมีหลักการคล้ายการจัดเรียงแบบจัดอันดับ (ranking) โดยใช้การโหวต และรองลงมาคือการเรียงบัตรรายการ (card sort) ซึ่งก็ใช้หลักการเช่นเดียวกัน ส่วนเทคนิคการประมาณค่าตามสเกล (rating by scales) ใช้การให้คะแนนตามค่าความสำคัญเฉพาะข้อนั้นๆ การให้น้ำหนักคะแนนรายการ (PWP) และมาตรฐานประมาณขนาด (MES) ใช้การเปรียบเทียบน้ำหนักคะแนนของข้อรายการทีละคู่ ทำให้มีผลการจัดเรียงลำดับที่ตรงกับเกณฑ์น้อยกว่าการจัดอันดับ (ranking) และการเรียงบัตรรายการ (card sort) ซึ่งเปรียบเทียบความสำคัญของความต้องการจำเป็นทั้งหมดทุกข้อไปพร้อม ๆ กัน

เนื่องจากในการวิจัยครั้งนี้มีข้อจำกัดคือกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการตรวจสอบความไวเป็นกลุ่มตัวอย่างเดิมซึ่งซ้ำกับกลุ่มที่ใช้ในการตรวจสอบความเที่ยงและความตรง ซึ่งอาจจะส่งผลกระทบต่อการศึกษาเนื่องจากกลุ่มตัวอย่างบางคนอาจจะจำข้อรายการที่เป็นความต้องการจำเป็นได้ทำให้ไม่นำข้อรายการใหม่ที่ผสมเข้าไปมาจัดเรียงเป็นความต้องการจำเป็นที่มีความสำคัญลำดับต้นๆ ดังนั้นควรมีการผสมข้อมูลที่เป็นความต้องการจำเป็นที่มีความสำคัญสูงๆ ไว้ในข้อมูลที่จะนำไปให้กลุ่มตัวอย่างจัดเรียงด้วย เพื่อตรวจสอบความสามารถในการจัดเรียงข้อมูลตามลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นด้วยเทคนิควิธีต่างๆ และลดความลำเอียงซึ่งอาจจะเกิดขึ้นในการวิจัยด้วย จากการพิจารณาเรื่องความไวในการจัดเรียงลำดับของความต้องการจำเป็นพบว่าการให้น้ำหนักคะแนนรายการ (PWP) มีความไวมากที่สุด ดังที่กล่าวมาแล้วว่าการให้น้ำหนักคะแนนรายการ (PWP) นั้นมีการเปรียบเทียบกันทีละคู่ทำให้ผู้ให้ข้อมูลได้คิดอย่างรอบคอบก่อนการตัดสินใจทำให้สามารถตรวจสอบได้ว่าความต้องการจำเป็นในข้อใดเป็นความต้องการจำเป็นที่แท้จริง

เมื่อพิจารณาความชอบในการจัดเรียงแบบจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นพบว่าผู้ให้ข้อมูลชอบการจัดเรียงแบบบัตรรายการ (card sort) มากที่สุด เพราะเป็นการจัดเรียงลำดับที่สนุกสนาน แปลกใหม่ ทำให้ผู้จัดเรียงมีความพึงพอใจซึ่งจากการสัมภาษณ์กลุ่ม

ตัวอย่างพบว่าสอดคล้องกับความคิดเห็นของ Cooper (1976) ที่กล่าวไว้ว่าผู้จัดเรียงบัตรรายการ (card sort) น่าจะมีความพึงพอใจในการจัดเรียงลำดับเนื่องจากเป็นวิธีการที่ทำให้ผู้จัดเรียงมีความสุข สนุกสนาน เพลิดเพลิน

เมื่อพิจารณาจากรายละเอียดเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายและเวลาที่ใช้พบว่าวิธีการเรียงบัตรรายการ (card sort) มีค่าใช้จ่ายสูงที่สุดทั้งนี้เนื่องจากแบบจัดเรียงลำดับชนิดการเรียงบัตรรายการ (card sort) ต้องทำเป็นบัตรรายการ (cards) 1 ชุดเท่ากับจำนวนข้อที่นำมาจัดเรียงลำดับ และการจัดอันดับ (ranking) เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด เนื่องจากแบบจัดเรียงลำดับชนิดนี้มีเพียง 1 หน้าเท่านั้น และเมื่อพิจารณาเวลาที่ใช้ในการจัดเรียงลำดับ 1 ครั้ง พบว่าการประมาณค่าตามสเกล (rating by scales) ใช้เวลาในการจัดเรียงลำดับน้อยที่สุดเพราะเป็นวิธีที่คุ้นเคยในหมู่นักประเมิน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Cook (1989) ซึ่งการประมาณค่าตามสเกลเป็นวิธีที่ง่ายในการจัดเรียงลำดับเป็นที่รู้จักคุ้นเคยกันดี ทำให้เกิดความรวดเร็วในการบริหารจัดการ และการให้น้ำหนักคะแนนรายการ (PWP) ใช้เวลาในการจัดเรียงลำดับมากที่สุด เพราะผู้ดำเนินการจะต้องอ่านข้อความทีละคู่จนครบทุกคู่ซึ่งสอดคล้องกับ Witkin & Altschuld (1995) กล่าวว่าการให้น้ำหนักคะแนนรายการ (PWP) ใช้เวลาในการจัดเรียงลำดับค่อนข้างนาน

จากที่กล่าวมาทั้งหมดจะเห็นได้ว่าแต่ละเทคนิควิธีมีข้อดีและข้อด้อยแตกต่างกันไป เทคนิคที่มีคุณภาพและเหมาะสมในการนำไปใช้มากที่สุดที่พบจากการวิจัยนี้คือ การเรียงบัตรรายการ (card sort) เนื่องจากเป็นวิธีที่มีสามารถจัดเรียงลำดับได้ตรงกับสภาพที่เป็นจริง มีความคงที่ในการจัดเรียงลำดับสูง ผู้ประเมินไม่เกิดความสับสนในขณะที่จัดเรียงเนื่องจากผู้ประเมินสามารถทบทวนและปรับเปลี่ยนลำดับในการจัดเรียงได้ตลอดเวลา อีกทั้งยังเป็นเทคนิคที่สร้างความสนุกสนาน แปลกใหม่ ให้กับผู้ประเมินทำให้ผู้ประเมินไม่เกิดความเบื่อหน่าย ซึ่งอาจส่งผลถึงความตั้งใจในการจัดเรียงลำดับความสำคัญของผู้ประเมินทำให้ผู้ประเมินมีสมาธิและตั้งใจจัดเรียงลำดับมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับข้อดีของการจัดเรียงบัตรรายการตามที่ Witkin (1977) และ Cooper (1976) กล่าวว่าข้อดีของการเรียงบัตรรายการคือทำให้ผู้ประเมินมีความพึงพอใจและสนุกสนานในการจัดเรียงแต่ก็พบว่าค่าใช้จ่ายค่อนข้างสูง และข้อรายการที่ใช้ในการจัดเรียงลำดับไม่ควรมากเกินไป 30 ข้อ ในขณะที่ผู้ประเมินมีข้อรายการมากเกินไป 30 ข้อรายการ มีงบประมาณและเวลามีจำกัด จึงเลือกใช้เทคนิคอื่น ๆ ที่มีคุณภาพรองลงไปอีกคือ การให้น้ำหนักคะแนนรายการ (PWP) การประมาณค่าตามสเกล (rating by scales) การจัดอันดับ (ranking) และมาตราประมาณขนาด (MES) ตามลำดับ ซึ่งแต่ละวิธีมีข้อดีและข้อเสียแตกต่างกันตามที่ได้เสนอมมาแล้วในข้างต้น

จากที่กล่าวมาผู้ประเมินควรเลือกใช้เทคนิคการจัดเรียงลำดับความสำคัญตามความเหมาะสมของทรัพยากร งบประมาณ และเวลาที่มีอยู่ประกอบการพิจารณาด้วย

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยครั้งนี้ไปใช้

1. ในกรณีที่ต้องการจัดเรียงลำดับความสำคัญการจำเป็นที่กำหนดจากข้อมูลที่มีการตอบสนองเดียวจากการวิจัยนี้เสนอให้ใช้เทคนิคการจัดเรียงบัตรรายการ(card sort) เพราะเป็นเทคนิคที่มีคุณภาพเหมาะสมที่สุดในการนำไปใช้ สามารถจัดเรียงลำดับความสำคัญการจำเป็นได้ใกล้เคียงกับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ซึ่งจะทำให้แก้ไขปัญหาตามลำดับก่อน-หลังได้ตรงตามความสำคัญของความต้องการจำเป็น อีกทั้งยังเป็นเทคนิคที่เข้าใจได้ง่ายและไม่มี ความซับซ้อนในการนำไปใช้ ทำให้ผู้ประเมินเกิดความสนุกสนานและความพึงพอใจในขณะจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น

2. ควรมีการปรับปรุงการนิเทศการพยาบาลในประเด็นต่อไปนี้

2.1 ควรมีการปรับปรุงหลักสูตรเน้นการปฏิบัติจริง เพื่อให้นักเรียนสามารถประเมินอาการของผู้ป่วย และประยุกต์ทฤษฎีที่เรียนมาในการให้การพยาบาลที่ถูกต้องและเหมาะสมกับผู้ป่วยได้

2.2 ควรมีการปรับปรุงหลักสูตรการเรียน การสอน โดยเน้นการจัดประสบการณ์ด้านการให้การพยาบาลแก่ผู้ป่วยฉุกเฉิน

2.3 ควรเพิ่มกิจกรรมที่จะส่งเสริมบุคลิกภาพที่ดี และสร้างความมั่นใจให้กับนักเรียนในการปฏิบัติการพยาบาลของนักเรียน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาและพัฒนา รูปแบบของแบบสอบถามที่มีการจัดเรียงลำดับความสำคัญการจำเป็นชนิดกำหนดจากข้อมูลที่มีการตอบสนองเดียว ทางหนึ่งที่เป็นไปได้คือใช้การเรียงบัตรรายการโดยปรับปรุงรูปแบบของบัตรรายการให้สวยงามและแจกให้ผู้ประเมินเป็นที่ระลึก หลังจากการจัดเรียงข้อรายการลงในแบบจัดเรียงเรียบร้อยแล้ว เพื่อเป็นแรงจูงใจในการตอบแบบสอบถาม ซึ่งจะทำให้แบบสอบถามน่าสนใจ และมีแนวโน้มที่จะส่งผลทำให้อัตราการตอบกลับสูงขึ้น

2. ศึกษาเปรียบเทียบการจัดเรียงลำดับความสำคัญการจำเป็น ชนิดกำหนดจากข้อมูลที่มีการตอบสนองเดียว โดยใช้บริบทอื่น ๆ เพื่อเป็นการยืนยันผลการเปรียบเทียบเทคนิควิธี

3. ในการศึกษาความตรง ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลการจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นทั้ง 5 เทคนิควิธีกับผลการจัดเรียงลำดับที่ได้จากกระบวนการกลุ่มแบบอื่นๆ เช่น เทคนิคการสนทนากลุ่ม (focus group interview) การระดมสมอง (brainstorming) เป็นต้น

4. ศึกษาความเหมาะสมของจำนวนข้อที่จะใช้จัดเรียงลำดับในแต่ละเทคนิควิธี

5. ศึกษาวิธีการนำเทคนิคการจัดเรียงลำดับความต้องการจำเป็น ชนิดจัดจากข้อมูลที่มีการตอบสนองเดียวมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการกลุ่มเพื่อจัดเรียงลำดับความต้องการจำเป็น